

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **P. K.**, bytem O., H. n. 150/28, zastoupeného Mgr. Petrem Kaustou, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Čs. legií 1719/5, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o přestupku ze dne 20.8.2014, č. j. MSK 85092/2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 12.9.2014 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20.8.2014, č. j. MSK 85092/2014, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Opavy sp. zn. 4202/2014/DOPR/BoP ze dne 9.6.2014 ve věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno. Žalobce navrhl, aby věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Žalobce namítal, že rozhodnutí žalovaného spočívá na nesprávném právním posouzení. Uvedl, že nikde není stanoveno, co je to doba nezbytně nutná k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob anebo k neprodlenému naložení nebo složení nákladu. Má za to, že při vyhodnocování této nezbytně nutné doby, je nutné vždy přihlídnout ke konkrétní situaci a k jejím okolnostem. Nelze tedy přesně stanovit délku této doby, jedná se o relativní pojem. Dále uvedl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že nemá pochyb o tom, že žalobce skutečně zastavil před domem, ve kterém bydlí za účelem namontování střešního boxu a naložení věcí. Žalobce má za to, že se nemohl dopustit přestupkového jednání. Zastavil-li totiž na dobu nezbytně nutnou k naložení zavazadel

a věci před odjezdem na dovolenou, pak v tomto konkrétním případě byla nezbytně nutná doba právě oněch cca 20 minut. Žalobce dále nemůže souhlasit s tím, že žalovaný nemá pochyb o tom, že žalobce zastavil za účelem výše uvedeným, ale vyslovil závěr, že to nemohlo trvat tak dlouho. Pro toto skutkové zjištění však nemá žádnou oporu v provedeném dokazování. Měl-li žalovaný za to, že nakládání věci nemohlo trvat tak dlouho, nabízela se možnost provést rekonstrukci na místě samém a ověřit, jak dlouho taková činnost trvá. Takový důkaz proveden nebyl. Dokazování tak nebylo úplné.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. Zcela odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že žalobce sám připustil, že v době, kdy se u vozidla nikdo nenacházel, připravoval doma věci od spolucestujících k naložení, z čehož vyplývá, že je neměl připraveny předem, a že tedy nešlo o neprodlené naložení nákladu ve smyslu zákona o silničním provozu.

Soud vyzval účastníky řízení k vyjádření, zda souhlasí s tím, aby soud ve věci rozhodl bez jednání. Současně byli poučeni podle § 51 odst. 1 s.ř.s., zákona č. 150/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas je udělen. Žalovaný s projednáním věci bez nařízení jednání výslovně souhlasil. Žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud proto postupoval v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. a rozhodl bez nařízení jednání.

Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Krajský soud předně konstatuje, že žaloba byla podána dne 12.9.2014 včas, neboť rozhodnutí žalovaného bylo doručeno žalobci k rukám jeho zástupce dne 20.8.2014.

Krajský soud zjistil ze správního spisu Magistrátu města Opavy a správního spisu žalovaného následující skutečnosti. Dne 13.12.2013 sepsal strážník Městské policie v Opavě oznámení přestupku, kterého se měl dopustit řidič vozidla registrační značky 3T9 5366, typ Škoda Octavia v Opavě na ulici Podkovní, porušením zákona o provozu na pozemních komunikacích tím, že stál v zóně zákazu stání. Doba zjištění v 17:55 až 18:15 hodin. Tímto jednáním řidič naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Spis obsahuje dále fotodokumentaci, plánek místa spáchání přestupku a oznámení o podezření, že byl spáchán přestupek. Součástí spisu je dále výzva k zaplacení určené částky ze dne 18.2.2014, která byla doručena žalobci 22.2.2014 a písemná reakce žalobce na uvedenou výzvu, v níž sdělil správnímu orgánu I. stupně, že odmítá určenou částku uhradit z důvodů, že v uvedený den přijel do dvorního traktu, kde má trvalé bydliště, provést naložení nákladu a po naložení místo opustil. Dne 2.4.2014 bylo žalobci doručeno do vlastních rukou oznámení o zahájení přestupku a předvolání k ústnímu jednání. Žalobci bylo sděleno, že je předvolán jako obviněný z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, jehož se měl dopustit tím, že dne 13.12.2013 nejméně v čase 17:55 až 18:15 hodin v obci Opava na místní pozemní

komunikaci, na ulici Podkovní (dvorní trakt) nerespektoval svislou dopravní značku IP 25a „Zóna s dopravním omezením“, s vyobrazením dopravní značky B 29 „Zákaz stání“, neboť v takto označeném prostoru pozemní komunikace zastavil a stál po dobu delší, než je nezbytně nutné k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob anebo k neprodlenému naložení nebo složení nákladu. Tímto jednáním měl porušit § 4 písm. c) zákona o silničním provozu v návaznosti na ust. § 12 odst. 1 písm. gg) a § 9 odst. 1 písm. ii) vyhl. Ministerstva dopravy a spojů č. 30/2001 Sb., kterou se provádí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích. Správní orgán I. stupně k ústnímu jednání současně předvolal svědky strážníky T. D. a P. P.

Z protokolu o ústním jednání vyplývá, že přítomen byl v substituci zástupce žalobce Mgr. Petra Kausty, advokát Mgr. Tomáš Krásný na základě substituční plné moci z 25.4.2014. Zástupce žalobce se ke sdělenému obvinění vyjádřil tak, že má za to, že žalobce svým jednáním neporušil zákaz stání v daném místě, neboť je evidentní, že zastavil pouze za účelem naložení věcí, neboť se chystal z místa svého bydliště odjet na pobyt na horách. Zákon nikde nespecifikuje, jak dlouhá je doba nezbytně nutná, je to tedy vždy relativní a je vždy nutné citlivě posuzovat vzhledem k okolnostem, zdali řidič zastavil vozidlo na dobu nezbytně nutnou či nikoliv. V daném případě doba 20 minut je naprosto adekvátní. Správní orgán I. stupně provedl důkaz listinami, a to na čísle listu 2-6, tj. oznámením přestupku, fotodokumentací, plánkem místa a lustrací v Centrálním registru vozidel a vyslechl svědky T. D. a P. P., strážníky Městské policie v Opavě. Svědek T. D. po poučení dle § 55 správního řádu k věci uvedl, že při hlídkové činnosti, jako strážník Městské policie Opava na ulici Podkovní zjistil vozidla, která stála v rozporu s dopravním značením. Na uvedeném místě s kolegou vypsal několik výzev pro nepřítomného řidiče. Na místě se zdrželi asi 20 minut, přičemž k žádnému nastupování nebo vystupování osob nedocházelo a nebylo prováděno žádné nakládání nebo vykládání nákladu. S žádným řidičem po celou dobu nemluvili. Na místě se zdrželi asi mezi 17. a 18. hodinou. Svědek P. P. vypověděl, že při hlídkové činnosti v Opavě na ulici Podkovní zjistili, že v zóně zákazu stání stála vozidla. Bylo jich asi 8. Situaci řešili výzvami pro nepřítomné řidiče. Tato činnost trvala asi 20 minut. Po celou dobu s nikým svědek nemluvil a ani jej nikdo nekontaktoval.

Správní orgán I. stupně další ústní jednání nařídil na 5.6.2014, k němuž předvolal žalobcem navrženého svědka B. S. Svědek po poučení dle § 55 správního řádu uvedl, že žalobci přivezl zhruba kolem 18:00 hodin (přesný čas si nepamatoval) střešní box, přičemž mu vysvětlil způsob montáže a zhruba po 10 minutách odjel. Na místě samém strážníky městské policie neviděl. Z protokolu o ústním jednání vyplývá, že ústní jednání se konalo za přítomnosti žalobce a jeho zmocněnce. Žalobce se ke sdělenému obvinění vyjádřil tak, že si potřeboval zabalit věci pro odjezd do zahraničí na dovolenou. Bylo nutno připevnit střešní box včetně naložení potřebných věcí k odjezdu. Celé nakládání trvalo zhruba 30 minut. Snažil se to udělat co nejdříve. Na otázku správního orgánu, co dělal 15 minut, během kterých nebyl u vozidla žádný pohyb, odpověděl, že doma připravoval věci od spolucestujících k naložení do vozidla, jako lyže a osobní věci. Správní orgán I. stupně opětovně provedl důkaz listinami shodnými jako u předchozího ústního jednání, žádné další návrhy na doplnění dokazování žalobce neměl, správní orgán prohlásil dokazování za skončené. Dne 9.6.2014 vydal rozhodnutí, jímž žalobce uznal vinným tím, že dne 13.12.2013 nejméně v čase 17:55 až 18:15 hodin v obci Opava na místní pozemní komunikaci, na ulici Podkovní – dvorní trakt, jako řidič vozidla Škoda, RZ 3T9 5366, zastavil a stál s tímto vozidlem v prostoru pozemní komunikace, kde je stání zakázáno svislou dopravní značkou IP 25a „Zóna s dopravním omezením“, s vyobrazením dopravní značky B 29

„Zákaz stání“, neboť v takto označeném prostoru pozemní komunikace zastavil a stál po dobu delší, než je nezbytně nutné k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob anebo k neprodlenému naložení nebo složení nákladu. Tímto jednáním porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu v návaznosti na ust. § 12 odst. 1 písm. gg) a § 9 odst. 1 písm. ii) vyhl. č. 30/2001 Sb., čímž spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů a byla mu uložena pokuta 1.500,- Kč a povinnost zaplatit náklady řízení paušální částkou 1.000,- Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce v zákonné lhůtě odvolání, o němž žalovaný rozhodl nyní napadeným rozhodnutím ze dne 20.8.2014, č. j. MSK 85092/2014. Co se týče skutkových zjištění, žalovaný uvedl, že z přiložené dokumentace jasně vyplývá, že dopravní značka IP25a vyznačuje zónu s dopravním omezením, je řádně umístěna. Omezení, která z této značky vyplývají, jsou nejvyšší dovolená rychlost 40 km/h a zákaz stání, respektive zákaz stání mimo místa označená jako parkoviště. Žalovaný uvedl, že není pochyb o tom, že žalobce stál mimo místo označené jako parkoviště, což vyplývá ze svědecké výpovědi strážníků. Uvedené skutečnosti nebyly ani v řízení rozporovány. Z ust. § 2 písm. n) zákona o silničním provozu vyplývá, že stát znamená uvést vozidlo do klidu nad dobu dovolenou pro zastavení. Zastavit znamená uvést vozidlo do klidu na dobu nezbytně nutnou k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob anebo k neprodlenému naložení nebo složení nákladu (§ 2 písm. o) zákona o silničním provozu). Žalovaný dále učinil závěr, že i když zákonem není blíže specifikováno, o jak dlouhý časový úsek se v případě neprodleného naložení a složení nákladu jedná, vyplývá to ze slova „neprodleného“. Dle žalovaného neprodleně naložit nebo složit náklad je nutno chápat tak, že v případě nakládky již je tento náklad sbalený a připravený k naložení a po přistavení vozidla je tento náklad do vozidla naložen a ihned po naložení vozidlo místo nakládky opustí. Žalovaný zdůraznil, že do doby nakládky nelze počítat balení věcí, jak konkrétně uvedl žalobce. Žalovaný nepochyboval o tom, že žalobce připevňoval střešní box na vozidlo a pak následně odešel pro věci (zavazadla, lyže apod.), které pak nanosil do vozidla a střešního boxu, avšak pokud by tyto věci byly připraveny k naložení, pak by tato činnost nemohla trvat minimálně 20 minut, tj. dobu, po kterou k vozidlu nikdo nepřišel. Žalovaný konstatoval, že spáchání uvedeného přestupku bylo žalobci prokázáno bez důvodných pochybností. Zájem společnosti je, aby vozidla stála pouze na místech k tomu určených z důvodu vyššího počtu chodců a dále z důvodu zajištění průjezdu vozidel provádějících zásobování nebo zajišťující lékařské, opravarenské a jiné služby pro danou oblast apod. K otázce zavinění žalovaný uvedl, že žalobce spáchal skutek minimálně z nevědomé nedbalosti, jak taktéž uvedl správní orgán I. stupně, kdy žalobce ne zcela správně předpokládal, že k nakládce zavazadel patří i balení věcí do těchto zavazadel a že žalobce nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům (držitel řidičského oprávnění) vědět měl a mohl.

Krajský soud neshledal, že by řízení před správním orgánem bylo zatíženo vadou mající vliv na zákonnost obou vydaných správních rozhodnutí. V daném případě správní orgány posoudily oznámení přestupku, fotodokumentaci, plánek místa spáchání přestupku a svědeckou výpověď městských strážníků v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu, tj. v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. V přezkoumávané věci podklady pro rozhodnutí tvořily ucelený důkazní rámec a správní orgán I. stupně provedl dostatečné dokazování a vyhověl tak požadavku, aby

byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2, § 3 správního řádu. Krajský soud neshledává důvodnou námitku žalobce, že měl-li žalovaný za to, že nakládání věcí nemohlo trvat tak dlouho, že se nabízela možnost provést rekonstrukci na místě samém a ověřit, jak dlouho taková činnost trvá a že takovýto důkaz proveden nebyl a že tak nebylo provedeno úplné dokazování. Z ust. § 2 písm. n) a písm. o) zákona o silničním provozu vyplývá, že stát znamená uvést vozidlo do klidu nad dobu dovolenou pro zastavení. Zastavit znamená uvést vozidlo do klidu na dobu nezbytně nutnou k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob anebo k neprodlenému naložení nebo složení nákladu. Z provedených důkazů, a to z oznámení přestupku, sepsaném na místě pro nepřítomného řidiče, fotodokumentace, plánu místa spáchání přestupku a výpovědi svědků – strážníků městské policie bylo prokázáno, že předmětné vozidlo registrační značky 3T9 5366, jehož řidičem byl žalobce stálo dne 13.12.2013 v prostoru pozemní komunikace, kde je to zakázáno dopravní značkou IP 25a „Zóna s dopravním omezením“, s vyobrazením dopravní značky B 29 „Zákaz stání“, a to po dobu 20 minut (od 17:55 hod. do 18:15 hod.), kdy nedocházelo k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob anebo k neprodlenému naložení nebo složení nákladu. Pojmy neprodlené naložení nákladu je skutečně nutno chápat tak, jak uvedl žalovaný, totiž, že náklad je již předem sbalený a připravený k naložení a po přistavení vozidla jsou věci do vozidla naloženy a ihned poté vozidlo místo nakládky opustí, a že do doby nakládky nelze počítat balení věcí, jak tomu bylo v případě žalobce. Žalobce u ústního jednání před správním orgánem I. stupně uvedl, že v době, kdy se u vozidla nikdo nenacházel, připravoval doma věci od spolucestujících k naložení. Z uvedeného plyne, že neměl věci připraveny předem a ze shora uvedeného logicky vyplývá, že nešlo o neprodlené naložení nákladu ve smyslu § 2 písm. n) zákona č. 361/2000 Sb. o silničním provozu. Provedenými důkazy byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou žádné důvodné pochybnosti, a za tohoto stavu nebylo nutno provádět další důkaz v podobě rekonstrukce na místě samém za účelem ověření, jak dlouho předmětná činnost žalobci trvala. Závěr správních orgánů, že žalobce porušil povinnost danou mu § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, podle něhož při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případnými i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace, v návaznosti na ust. § 12 odst. 1 písm. gg) a § 9 odst. 1 písm. ii) vyhl. č. 30/2001 Sb. ve znění pozdějších předpisů, kterou se provádí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích a dopustil se přestupku dle § 125c) odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, je správný. Správní rozhodnutí mají dostatečný podklad ve spisu, závěry správních orgánů jsou podloženy dostatečně skutkovými zjištěními.

Dle názoru krajského soudu žalobce se daného přestupku dopustil, naplnil i jeho materiální stránku, správní orgány se řádně vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce, rozhodnutí jsou přezkoumatelná a zákonná. Správní orgány správně provedly právní kvalifikaci správního deliktu, když řádně odůvodnily naplnění skutkové podstaty a výši stanovené sankce.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl krajský soud dle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 18.5.2015

Za správnost vyhotovení:
Bc. Marcela Pudichová

Mgr. Jarmila Úředníčková, v. r.
samosoudkyně